

[Ingerlise Koefoed]

relser, men jeg synes da, der skal være glæde i himlen over en synder, der omvender sig, eller hvad det nu hedder, og den dagsorden, som vi fire partier har kunnet fremsætte i dag, viser dog, at socialdemokratiet nu også synes, at det kan være nok med besparelser. Det er jeg meget glad for. Jeg synes, at man skal lade de gamle stridsøkser være gravet ned, indtil man får brug for dem næste gang – det kan selvfølgelig godt være om en halv times tid, det tør jeg ikke love. Foreløbig synes jeg, det er glædeligt, at socialdemokratiet sammen med os andre har kunnet lave den dagsorden, som kommer til afstemning her i dag.

Poulsgaard (FP):

Drømmer jeg, eller er jeg vågen? Det var det spørgsmål, man kunne stille sig selv, da man havde hørt hr. Lasse Budtz. Det måtte være en drøm, for det var jo rædslernes rædsler, der rullede frem, hvor forfærdeligt, hvor elendigt det stod til på kulturens område, og hvor drastiske nedskæringer der ville finde sted. Da jeg så kneb mig selv i armen, opdagede jeg altså, at jeg var vågen.

Det tror jeg også hr. Lasse Budtz er. Dog tvivler jeg somme tider på, om ikke han færdes i en drømmeverden. Jeg står her med en pressemeddelelse, socialforskningsinstituttet har sendt ud i april 1983. De har undersøgt de sociale udgifter i perioden fra 1970 til 1980, i en 10 års periode, hvor socialdemokratiet sad på flæsket hele tiden. Der var lige en parentes, hvor der var venstreministre med, men ellers sad socialdemokratiet på flæsket. Og hvad sker der i den 10 års periode? Der sker det, at de sociale udgifter stiger fra 23 mia kr. til 104 mia kr.

Dér, hr. Lasse Budtz, er en del af forklaringen på, at vi skal til at skære ned, vi skal til at rebe sejlene. Det er socialdemokratiet, der først og fremmest har ansvaret for, at dette land befinder sig i suppedasen, og så skal man fra en socialdemokratisk ordfører høre sådan en gang volapyk, som det var. Der er ikke et eneste fornuftigt menneske, der kan tage det alvorligt. Men hvor ville jeg ønske, at fjernsynet ville udsende det, at fjernsynet ville sende hele den tale i sin fulde ordlyd, for så er der ikke ét fornuftigt menneske, der kan give socialdemokratiet ret.

Man snakker fra socialdemokratiets side om de fattige, og jeg ved ikke hvad. Hvor er de fattige i Danmark? Gud ske lov har vi ingen af dem. Men hvorfor skal man bruge den slags ord som fattig? Det er misbrug af ord.

Hr. Lasse Budtz snakker også meget om de velbærgede. Nå, ja, det må jo være hr. Lasse Budtz' venner i radio og fjernsyn og i whiskybæltet her nord for København. Det må være disse velbærgede, hr. Lasse Budtz tænker på. Men hvem har skabt disse velbærgede? Er det den nuværende regering, der har ansvaret for det? Nej, det er socialdemokratiet, der, da de sad med magten, fik tilranet organisationerne og specielt de højt-lønnede organisationer en alt for stor del af samfundskagen, så der blev en restgruppe tilbage. Derfor kunne jeg ikke forstå, at jeg ikke drømte, men at det virkelig var i vågen tilstand, jeg hørte den tale, der blev holdt af hr. Lasse Budtz.

Men sådan er der så meget, man ikke kan forstå.

Ja, jeg ved ikke, om man skal tage forespørgselsdebatten alvorligt. Ja, vi kan da godt bruge lidt beskæftigelsesterapi her en tirsdag eftermiddag. Det er da helt i orden. Men stort andet er den vel heller ikke til. For hvad er det, fru Ingerlise Koefoed vil? Ja, hun vil nok ikke rigtig gøre sig til dommer, sagde hun da, fru. Ja, jeg noterede ordret: jeg skal ikke være dommer, siger fru Ingerlise Koefoed. Det, hun ikke skal være dommer over, det er det video, som folk ser, men det er så forfærdeligt, at folk ser video, og det er dette fattige, fattige land, hvor folk er så fattige, at de ikke har salt til et æg, men trods alt har de altså råd til at købe video på stribe, og de har råd til at leje bånd, men hvad er det så, de vil se, disse fattige, forpjuskede mennesker? Ja, de vil se noget underholdning, de vil se Dallas, og de vil se andre ting, og det må de ikke for fru Ingerlise Koefoed, men hun skal så sandelig ikke være dommer da, men hun skulle da nok få retledet de mennesker dér, så de kom til at dyrke det, fru Ingerlise Koefoed mener er kultur.

Ja, fru. Koefoed kan ryste på hovedet, men jeg hørte også fru. Koefoed i går aftes i radioen efter Radioavisen, og dér sagde fru Ingerlise Koefoed det samme, og efter Radioavisen i går aftes tilføjede fru Ingerlise Koefoed, at hun troede såmænd heller ikke, at vi havde haft